

VESTI
IZ SLOVENIJE

PONOVO NA SMRT OB-
SOJENI. — Na smrt so obsodi-
li Milana Finca, Henrika Gori-
čana in Ivana Rausterja. Vsi ti
so bili že kmalu po koncu vojne
obsojeni, potem pomiloščeni in
zaprti. Sedaj so jih obsodili na
smrt radi protirežimskega delo-
vanja med kaznjenci.

ARETACIJE. — Koncem ju-
lija in začetkom avgusta je bi-
lo zopet več novih aretacij v
Sloveniji, posebno v Ljubljani.
V glavnem so to bili ljudje, ki
so še kaj imeli. Neki zdravniki,
advokati, trgovci in drugi taki
so zdaj prišli v ječe. Zaprt je se-
daj zdravnik Dr. Justin, rent-
genolog Dr. Ciril Cirman, ing.
Ciuha Marjan, Dr. Janez Drob-
nič, stavbenik Modravčič in nje-
gov sin, odvetnik Ivan Modic in
drugi. Zaprti so tudi zopet pre-
cej vidnejši ljudi iz komuni-
stične partije: Franc Didč iz
Idrije, ki je bil pri OZNI v
Ljubljani, Vinko Mavrič in I-
van Hribar, oba oficirja milice
v Ljubljani, Gojko Leben iz Li-
tije, Josko Bergant iz Kranja,
Jože Dolenc iz Kamnika, Just
Barlor, Viktor Zupan, Zvone

Vrečko iz Tržiča, Franc Trobec
iz Kozarij, Dora Tonih iz D. M.
v Polju, Marija Ring, posestni-
ca v Mostah in še več ljudi, ki
so jih vedno smatrali kot zve-
stane in navdušene komunistične
prigajance, pa so sedaj naen-
krat padli v nemilost.

PREPOVEDAN DOSTOP. —
Od 28. julija dalje je prepove-
dano hoditi na Triglav in nje-
gov okoliš. Menda tam vojaštvo
dela neke utrdbe.

SPLOŠNA NADLOGA na Kr-
škem polju in strah Krške doli-
ne je Dornik Slavko iz Drnove-
ga pr Krškem. Ta je bil pod
Nemci član hitlerjevske SS, se-
daj pa je še član milice v Krškem
in sadiščno preganja in zasle-
duje ljudi.

V KOČEVSKEM ROGU na
področju sv. Ane delajo velike
podzemne rove, menda za za-
točišča in skladišča. Delajo sa-
m težki politični kaznjenci, ki
so strogo zastraženi. Pristop
drugim ljudem ni dovoljen.

KOČEVSKO-RIBNIŠKI O-
KRAJ JE sedaj znan kot me-
sto kolhozov, državnih posestev

Tri na dan

Amerikanci naj si ne domi-
ljajo, da imajo v Titu kakšne-
ga zanesljivega prijatelja. Ti-
to ne dovoli nobene politične
svobode v Jugoslaviji. Nikoli
ne more oprati krvi s svojih rok
in kar obljublja "dobrega" ne
bo zbrisalo njegovih zločinov.
Ves srečen bil jih, če bi mogel
kdaj izdati Zed. države, ako bi
to služilo njegovim namenom.
On je izdal jugoslovanske na-
rode in je zdaj izdajalec Rusije,
ki ga je napravila kar je in po-
stal bo izdajalec, kolikorkrat
mu bo to prišlo ter služilo nje-
govim koristim.

Gornjih besed si ni izmislilo
uredništvo Ameriške Domovine,
ampak so bile zapisane pred
nekaj dnevi v ameriškem dnev-
niku v Clevelandu, Plain Deal-
erju, na uredniški strani.

Razume se pa, da vse tiste
besede, ki jih je zapisal ameri-
ški urednik, mi podpisemo z o-
bema rokama.

in z gled komunistične gospo-
darske zmede in mizerije. Odli-
kuje se posestvo Mahovnik.

UNIČENA JE CENA KONJ.
— Konja več nihče ne kupiti,
ker čim imaš konja, moraš v
takozvano vozaško brigado na
prisilno vožnjo lesa iz gozda.
Pred kratkim je bil količjak
dober konj še 50.000 dinarjev,
sedaj ga 5000 nihče ne.

PO LESNIH BRIGADAH,
ki sedaj morajo izsekavati go-
zdove, so nekatere skupine o-
pravljale večerno molitev. To
je zvedelo komunistično vod-
stvo. Poslali so tja govornike.
Prišel je slavni Mikuš in nje-
gov pomočnik. Smešili in nor-
čevali so se iz vere in Boga in
vsega, kar je z verovanjem v
nadzemsko bitja v zvezi. Eden
se je povzpelo, do ogačnosti, da
je trdil, da je imela Marija se-
dem nezakonskih otrok, da je
bil Kristus prvi komunist, da
Boga sploh ni in razlagal razvoj
človeka iz opice. Trudnim, tr-
pečim ljudem je bilo prav tega
treba, da so spoznali kam seda-
nji prosvetitelji vodijo.

ERAZEM GORŠE
JE EKSPERT NA
ŠIVALNIH STROJH

Dobro poznani rojak in kul-
turni delavec Erazem Gorše je
že 25 let v službi pri svetovno
znani tvrdki Singer Sewing Ma-
chine Co. na 1016 Euclid Ave.,
kjer je uposlen kot glavni me-
hanik. Kadar rabi vaš šivalni
stroj popravila, se lahko zaupn-
obrnete na Erazem Goršeta. Po-
kličite ga na MAIN 5507, 5508
ali 5509 ali na dom, pa vam po-
pravi vaš šivalni stroj tako, da
boste popolnoma zadovoljni, ker
se na Goršeta lahko popolnoma
zanesete.

Kadar kupujete šivalni stroj,
bodisi nov ali že rabljen, vselej
vprašajte v tej glavni prodajal-
ni na 1016 Euclid Ave. za rojka
Goršeta in vam bo svetoval
in uredil v vašo popolno zado-
voljnost. Vse delo je garantira-
no.

Polzvedovalni količek

Marica Sešek, D. P. Camp Spital
an der Drau, Kaernten, Aus-
trija, išče svojega sorodnika Ru-
dolf Cerkvenik, ki se je pred
leti preselil v USA in nekaj ča-
sa živel v Clevelandu. On je ro-
dom iz Kačič pri Trstu. Mari-
ca Sešek je hči njegove vnukinje
Marije Požrl iz Bračca pri Tr-
stu, ki je bila poročena z Anto-
nom Skokom iz Kačič. Lepo pro-
si, da bi se ji javil ali Mr. Rudolf
Cerkvenik sam lai kateri nje-
govih sorodnikov na gornji naslov.

Tito pravi, da nikoli ni
bil zaveznik Rusije

Belgrad, Jugoslavija. — Tito
je sprejel ameriško delegacijo.
Na vprašanje od kodaj je v spo-
ru z Rusi, je Tito začudenim
gostom povedal, da se je začel
spor že v letu 1944. že takrat
je prišlo, do nasprotovanj v raz-
nih vprašanjih.

Kasneje je Tito sprejel dele-
gacijo mednarodne banke za
obnovo in razpravljal o posojilu,
za katero sedaj prosi Jugosla-
vija.

NOVI GROBOVI

Louis Podraž

Po kratki bolezni je umrl na
domu Louis Podraž star 60
let po domače Čušperk stanujoč
na 1483 E. 30 St. Doma je bil
iz vasi Mala Račna Zupnije Ko-
panj odkoder je prišel v Clevel-
land pred 38 leti. Zaposlen je
bil pri Elwell-Parker Electric
Co. Pogreb bo danes popoldne
ob 1:00 uri iz Zakraskovega
pogrebnega zavoda na pokopa-
lišče Whitehaven.

Pauline Mostečnik

Po dolgi bolezni je umrla
Pauline Mostečnik, rojena
Straus, stara 62 let, stanujoča
na 1493 E. 65 St. Pogreb bo iz
Zakraskovega pogrebnega za-
voda. Drugo priobitno jutri.

Mirko Mramor

Po 6 mesečni hudi bolezni je
preminul v Charity bolnišnici
Mirko Mramor, star 37 let.
Pred enim mesecem je prišel
sem iskat zdravniško pomoč iz
Davis, W. Va., ker je živel. Tu-
kaj zapuša sestra Mrs. Marge
Lokar, soprogo znanega John
Lokarja, Mildred, in Ernesto,
ki vodi z John Lokar L & M To-
bacco Co. na E. 185 St. Rojen
je bil v Arrow, Pa. Bil je član
društva št. 217 SNPJ in United
Mine Workers of America v
Davis, W. Va. Truplo bo pre-
plano v terek iz Železovega po-
grebnega zavoda v Davis, kjer
bo pogreb v četrtek.

Novorojenček DeFraine

Leonu in Josephini DeFraine
1047 E. 67 St., je preminul v
St. Ann's bolnišnici sinček par
ur po rojstvu. Mati je hči ma-
ne družine Dolenc iz E. 63 St.
Pogreb bo v terek popoldne iz
Železovega pogrebnega zavoda
na 6502 St. Clair Ave. na pokop-
ališče Kalvarija. Poleg star-
šev žalujeta še dva brata in
sestra.

George W. Adams

V ponedeljek zvečer okoli 6.
ure je umrl George W. Adams
na 1193 E. 14 St. Dobil je sr-
čni napad, ki ga ni prenesel. Hi-
tro so pa prepeljal v Charity
bolnišnico, pa so tam mogli sa-
mo ugotoviti smrt. Bil je 55
let star, rodom iz Uniontown,
Pa. Zapuša soprogo Thelma.
Pogreb bo v četrtek popoldne
ob 2. uri iz Grdinovega pogreb-
nega zavoda na veteranski del
pokopališča Highland Park.

Anton Sukovic

Po enotedenski bolezni je pre-
minul v nedeljo jutraj Anton
Sukovic. Rodil se je v Mirni
peči na Dolenjskem. Od tam je
prišel v Ameriko pred 44 leti.
Zapuša žalujočo soprogo Fran-
ces, rojeno Dular, hčere Mary,
poročeno Travnik, Josephine,
poročeno Goza, Louise, poroče-
no Lisko, sina Johna, brata
Johna v stari domovini, 9 vnu-
kov in vnukinj. Bil je član dru-
štva sv. Lovrenca KSKJ št. 63.
Pogreb bo iz hiše žalosti 4819
Green Rd., Randall v četrtek
jutraj ob 8:15 v cerkev sv. Lo-
vrenca, kjer bo pogrebna sv.
maša ob 9. uri. Pogreb oskrbu-
je zavod L. L. Perfolia.

Karol Vintar

Na svojem domu 5704 Bon-
na Ave. je v petek ob 11:40 do-
poldne po daljši bolezni pre-
minul Karol Vintar, star 77 let.
Bil je rodom iz Bistrice pri
Vrhniki. V Ameriki je živel 48
let. Zapuša soprogo Marijo,
hčer Juanita, ki je sestra Notre
Dame in učiteljica višje šole v
župniji sv. Petra Chas. sina
John, ki je T-Sgt. pri Cleveland
Air Base, sina Stanley, sina
Frank, hčer Jean McNeill, hčer
Anne, v stari domovini sestre
Katarino in Marijo, v Aleksan-
driji v Egiptu sestro Ano tu pa

Papež poziva
delavstvo k Kristusu

Sv. Oče je govoril Nemčiji o
komunizmu in diktaturi —
Delavske množice morajo
k Kristusu.

Castel Gandolfo, Italija. — V
svoji letni rezidenzi je papež
Pij XII govoril proti komuni-
zmu kot sovražniku katoliške
Cerkve. Papežev govor je bil
namenjen Nemčiji in nemeš-
mu narodu. Papež je govoril o
Kristusovem nauku o ureditvi
družbe, o katoliškem pojmovanju
države in pravih odnosih
med Cerkvijo in državo. Napa-
dal je ponovno in zelo ostro ko-
munistične diktature in vse to-
talitarne sisteme. Napadel je
tudi zatiranje krščanskega nau-
ka v šolah kakor ga predlaga-
jo socialisti v Nemčiji in kazal
kako je edina rešitev vseh dru-
žabnih vprašanj le v strogem
izvrševanju Kristusovega nau-
ka, praktičnega krščanskega
življenja, ki mora vse prevevati
iskrena in vztrajno nesebična
ljubezen do bližnjega.

Posebej je papež naglašal, da
majo delavci edino rešitev v
Kristusovem nauku, ki naj ga
izpolnjujejo v globoki veri in
trdni disciplini. Papež je pov-
daril, da Cerkve nikdar ne bo
prenehala učiti svoj nauk in iz-
vrševati svoje poslanstvo, ker bi
se bala preganjanja. Nasprotno,
preganjanje je samo pose-
ben način uditve Kristusove-
ga apostolata in v vsakem pre-
ganjanju se znova svetijo večne
resnice, ki jih Cerkve uči in
ohranjuje.

Posebej je papež naglašal, da
majo delavci edino rešitev v
Kristusovem nauku, ki naj ga
izpolnjujejo v globoki veri in
trdni disciplini. Papež je pov-
daril, da Cerkve nikdar ne bo
prenehala učiti svoj nauk in iz-
vrševati svoje poslanstvo, ker bi
se bala preganjanja. Nasprotno,
preganjanje je samo pose-
ben način uditve Kristusove-
ga apostolata in v vsakem pre-
ganjanju se znova svetijo večne
resnice, ki jih Cerkve uči in
ohranjuje.

Novorojenček DeFraine

Leonu in Josephini DeFraine
1047 E. 67 St., je preminul v
St. Ann's bolnišnici sinček par
ur po rojstvu. Mati je hči ma-
ne družine Dolenc iz E. 63 St.
Pogreb bo v terek popoldne iz
Železovega pogrebnega zavoda
na 6502 St. Clair Ave. na pokop-
ališče Kalvarija. Poleg star-
šev žalujeta še dva brata in
sestra.

George W. Adams

V ponedeljek zvečer okoli 6.
ure je umrl George W. Adams
na 1193 E. 14 St. Dobil je sr-
čni napad, ki ga ni prenesel. Hi-
tro so pa prepeljal v Charity
bolnišnico, pa so tam mogli sa-
mo ugotoviti smrt. Bil je 55
let star, rodom iz Uniontown,
Pa. Zapuša soprogo Thelma.
Pogreb bo v četrtek popoldne
ob 2. uri iz Grdinovega pogreb-
nega zavoda na veteranski del
pokopališča Highland Park.

Anton Sukovic

Po enotedenski bolezni je pre-
minul v nedeljo jutraj Anton
Sukovic. Rodil se je v Mirni
peči na Dolenjskem. Od tam je
prišel v Ameriko pred 44 leti.
Zapuša žalujočo soprogo Fran-
ces, rojeno Dular, hčere Mary,
poročeno Travnik, Josephine,
poročeno Goza, Louise, poroče-
no Lisko, sina Johna, brata
Johna v stari domovini, 9 vnu-
kov in vnukinj. Bil je član dru-
štva sv. Lovrenca KSKJ št. 63.
Pogreb bo iz hiše žalosti 4819
Green Rd., Randall v četrtek
jutraj ob 8:15 v cerkev sv. Lo-
vrenca, kjer bo pogrebna sv.
maša ob 9. uri. Pogreb oskrbu-
je zavod L. L. Perfolia.

Karol Vintar

Na svojem domu 5704 Bon-
na Ave. je v petek ob 11:40 do-
poldne po daljši bolezni pre-
minul Karol Vintar, star 77 let.
Bil je rodom iz Bistrice pri
Vrhniki. V Ameriki je živel 48
let. Zapuša soprogo Marijo,
hčer Juanita, ki je sestra Notre
Dame in učiteljica višje šole v
župniji sv. Petra Chas. sina
John, ki je T-Sgt. pri Cleveland
Air Base, sina Stanley, sina
Frank, hčer Jean McNeill, hčer
Anne, v stari domovini sestre
Katarino in Marijo, v Aleksan-
driji v Egiptu sestro Ano tu pa

Moša Pijade zopet
napadel Sovjetsko zvezo

Belgrad, Jugoslavija. — Ti-
tov podpredsednik Moša Pijade
je zopet našel priliko, da je na-
padal Sovjetsko Rusijo. Ob pri-
hodu delovnih brigad v Belgrad
je govoril, da so Rusi dosegli na-
sprotno kar so hoteli. Hoteli so
odvojiti jugoslovanske komuni-
ste od vodstva, pa so le še bolj
utrdili enotnost med komunisti
v Jugoslaviji in voditeljem Ti-
tom. Pozivali so jugoslovansko
ljudstvo naj vrže svojo vlado,
vlada pa je močnejša. Hoteli
so gospodarsko streti Jugosla-
vijo, ta pa si bo pomagala sama
iz njihovih klešč. Sedaj groze z
napadi na Jugoslavijo, pa vsako-
do ve, da si napadati ne upajo.

Vihar in poplava
na Japonskem

Ogromna vremenska nesreča

Tokio, Japonska. — Japonska
je imela najhujši tajfun v enaj-
stih letih. Vihar je divjal po-
sebnost v okolici glavnega mesta
Tokia in mesta Jokohama. Do-
slej poročajo, da je vihar ubil
12 os-eb in preko sto jih je ra-
njenih. Silni nalivi med vihar-
jem so povzročili poplave. De-
set in deset tisoče hiš je poško-
dovanih. Z dežele poročajo, da
je veliko ljudi utorilo v popla-
vah. Telefonske in telegrafске
zveze so prekinjene, mnogi mo-
stovi, ceste in železniške proge
porušene. Škoda je že dosegl
velikansko, pa se boje še nadalj-
nih velikih poplav.

Pomožni škof v Pragi

Praga, Češka. — Vatikan je
imenoval pomožnega škofa pra-
škemu nadškofu Beranu. Brez
odobrenja češkoslovaške komu-
nistične vlade bo novi škof Ka-
ctan Matousk, sedaj župnik v
praški župniji sv. Pankracija,
posvečen, pa še ni objavljeno
kdaj in kje.

Lausche odstavil nemar-
nega župana

Columbus, O. — Governor
Lausche je odstavil župana v ob-
čini Hall's Corners. Župan Chas.
Sedore ni uporabil zakona proti
igralskemu gnezdu in proti škod-
ljivim hazarderjem sploh. Isto-
tako ni izvrševal zakona o toče-
nju alkoholnih pijač.

Razne najnovejše svetovne vesti

EL FERROL, Španija. — Skvadron ameriške mornarice se-
stoječ iz štirih ladij je obiskal španske luke. To je prvi uradni
obisk ameriške mornarice Španiji po drugi svetovni vojni. Špan-
ci so ameriške ladje pozdravili z 21 topovskimi streli in vsemi
drugimi vojaškimi častmi.

BUKARESTA. — Buletin kominforme objavlja članek v
katerem trdi, da se po celi Jugoslaviji organizira "resnična ko-
munistična stranka," ki bo prej ali slej zrušila izdajalskega Tita
in njegovo bando. Naravnost pove, da bo novo komunistično gi-
banje imelo vso podporo komunističnih strank na Balkanu.

LONDON, ANGLIJA. — V Belgrad je odpotovala nova tr-
govinska delegacija, da razgovarja s Titovo vlado o novem trgo-
vskem sporazumu oziroma o razširjenju sedanje britansko-jugo-
slovanske trgovine. Po novem dogovoru naj bi Tito dobil iz An-
glije nekatere surovine, ki jih je doslej dobival iz vzhodnih dežel.

BELGRAD, JUGOSLAVIJA. — Komaj pred enim letom je
bila v Belgradu sklenjena podonavska pogodba. Takrat je po-
godbo diktil Višinski in jugoslovanski zastopniki so čez drn
in strn glasovali z Rusijo in sateliti. Vsi predlogi Amerikancev,
Angležev in Francozov so bili odklonjeni. Sedaj je Tito sam raz-
govoril takratni dogovor in sporočil Rusiji, da za Jugoslavijo po-
godb več ne velja. Jugoslovanska vlada sedaj objavlja, da je lik-
vidirana mešana družba Rusije in Jugoslavije o plovbi na Dona-
vi in skupno podjetje za civilno aviacijo.

Truman svari
južne demokrate

Prihodnje leto bo borba pro-
ti Taftu v ospredju vseh
volitev.

Washington, D. C. — Pred-
sednik Truman je pri slovesnem
kosilu v čast novega predsedni-
ka demokratske stranke William
M. Boyle svaril južne demokrate,
da morajo spremeniti svoje po-
sebno stališče, če hočejo, da bo-
do koristni sodelavci v občem
ameriškem političnem življenju.
Pohvalil se je, da je demokrat-
ska stranka dobila zadnje volit-
ve brez takozvanega solidnega
juga, brez New Yorka in indu-
strijskega vzhoda. Izkazalo se
je da je demokratska stranka
res splošno ameriška, vsenarod-
na politična organizacija in vsak
njen član je lahko ponosen na
njo.

Demokrati so se seveda spo-
mnili tudi svojih političnih na-
sprotnikov in ugotovili, da se re-
publikanci prizadevajo, da bi
onemogočili izvršitev programa
kakršnega ljudstvo hoče. Oblju-
bili so, da bodo poslali v Ohio
govornike, denar in vsa mogoča
sredstva, ki bi mogla pomagati,
da bi Taft propadel in končno iz-
padel iz političnega življenja
Amerike.

Grabežljivi sosedje
Jugoslavije

Belgrad, Jugoslavija. — Ju-
goslovansko časopisje obtožuje
sedaj Rumunijo, Madžarsko,
Albanijo in Bolgarijo, da bi ho-
tele pograbiti vsaka svoj kos
jugoslovanskega ozemlja. Bora-
ba trdi, da se Rumunija prizade-
va, da bi dobila jugoslovansko
žitnico Banat, Madžarska del
Vojvodine, Bolgarija del
vzhodne Srbije, Albanija pa
Kosovo polje.

Podprl bo begunski
zakon

Washington. — Senator Hu-
bert H. Humphrey, demokrat iz
Minnesota je izjavil, da bo pod-
piral akcijo, da se zakonski na-
črt za naselitev beguncev vza-
me iz odbora v senatu in izšli
glasovanje še v tem zasedanju.
Skupino, ki se zavzema za zakon
in nastopa v korist beguncev v
senatu vodi senator Scott W.
Lucas iz Illinois.

Razne drobne novice iz
Clevelanda in te
okolice

Izgubljena očala—

V nedeljo je nekdo izgubil o-
čala na poti od cerkve sv. Lov-
renca po 81 cesti. Kdor jih naj-
de in prinese v trgovino Jerič,
3583 E. 81 St., dobi nagrado in
lastnik mu o zelo hvaležen za
ljubeznivost.

Tekme avijacije

Največji družabni dogodek
preko delavskega praznika so
bile nedvomno zopet tekme naše
avijacije. Na stotisoče gostov
so privabile v naše mesto. Po-
kazale so pa tudi velik napre-
dek tako v paratih kakor tudi
v izvežbanosti pilotov.

Za ubogo družino—

Za težko prizadeto družino
Železnik smo prejeli sledeče
nadaljne darove: Steve Mejak
iz 15918 Whitecomb Rd. je da-
roval \$10, Joseph in Ida Lap iz
1082 E. 66 St. sta pa darovala
\$5. Iskrena hvala vsem skupaj
v imenu težko prizadete druž-
nine.

Poročilo iz Floride—

Mrs. Mary Modrian nam pi-
še iz Tampa, Florida, da tiste-
ga mesta zadnji vihar ni nič ob-
iskal. V petek večer so jih pač
opozarjali radijske postaje, da
naj oni, ki se ne počutijo var-
ne doma, pokličejo policijo, da
jih bo odpeljala na varne kraje.
Toda v mestu Tampa in tam o-
krog niso absolutno nič okusili
viharja, ki je v drugih delih na
hodni obali Atlantika.

Nov priseljenec—

V spremstvu strica Andreja
Slaka nas je zadnji teden obis-
kal Jernej Slak, ki je pred ne-
kaj dnevi došel s iz Koroske-
ga. Jernej je še samski in izu-
čen mlekar in sirar. Pozdrav-
ljen na svobodnih tleh!

Vabilo na sejo—

Jutri zvečer ob 8 bo seja dru-
štva St. Clair Grove št. 98 WC.
Članice so prošene, da se udele-
žijo v velikem številu.

Seja nocoj

Slovenska Ženska Zveza št.
14 ima svojo sejo nocoj ob os-
mi uri v navadnih prostorih. —
Pridite vse članice. Poleg zani-
mivih točk, ki jih moramo reše-
vati pri seji bomo imele tudi pri-
jetno godovanje po seji in zve-
dele bomo kako lepo napreduje
sklad za posteljno perilo.

Bojevanje v Boliviji

La Paz, Bolivija. — Držav-
ljanska vojna v Boliviji se na-
daljuje z menjajočo srečo. Upor-
niki so osvojili dve novi mesti
na jugu, izgubili so pa svoje pr-
votno glavno mesto Cochacamba.
Vladne čete se šele zbirajo in
organizirajo. Šleda Bolivije
samo prosi vse sosedje naj se ne
vtikajo v njeno notranje bojeva-
nje, pa bodo uporniki hitro likvi-
dirani in dežela pomirjena.

Strašna nesreča pri
tekmah avijacije

William P. Odom je s svojim
aparatom zadel v hišo v Berea,
ko je letel s hitrostjo 333 milj
na uro. Aparat je eksplodiral,
pilot se je ubil, hiša je takoj zgo-
rela. V ognju, ki je nastal, je
umrla 23 letna Mrs. Jeanne
Laird, njen sinček, star 13 me-
secev je dobil poškodbe in umrl
v bolnišnici, dočim je njegov
stari oče ostal živ, dasi je bil hu-
do opečen. Pilot je bil eden naj-
večjih mojstrov, še v soboto je
dobil v tekmah zadnjo trofejo.
Kaj je bil resnični vzrok nesre-
če, se še nihče ne upa soditi.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DREVEČ, Editor)
Cleveland 2, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

SEPTEMBER

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
					1	2
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 174 Tues., Sept. 6, 1949

Usodne laži: komunistična sodišča

Sedaj, ko je Tito v ospredju svetovne pozornosti in dela lažnjiv vtis kot da se hoče preorientirati na zapad, je dvakrat bolj potrebno opozarjati na osnovne laži v njegovem sistemu. Zato smo že parkrat pisali o osnovnih lažeh, ki so Titovo vladno rodilo in žalostno zaokrenile usodo narodov v Jugoslaviji po drugi svetovni vojni.

Sedaj, ko Titova policija lovi kominformiste tudi v javnosti za železnim zastorom prodirajo grozote komunističnih kaznilnic, pada lažnjiva maska komunističnih ljudskih sodišč.

Sedaj ko zapad s svojim denarjem vzdržuje Tita pri življenju, je prav, da podčrtamo, da ameriško blago gre v korist režimu, ki je temelj pravnega reda podr, stebel zanesljivih odnosov med ljudmi v miru zrušil, da je sodišča napravil za biriče in krvnike komunistične gospodstva. "Ljudska" titovska sodišča še naprej obsojajo na smrt, procesi so še dalje le propagandna tribuna najgrše vrste, sodni dvori so samo uradi za overovljenje laži.

Komunizmu ni nobena reč toliko važna, vzvišena in sveta, da je ne bi postavil v svojo službo. Komunizem je totalitarni režim. Zahteva vse življenje v državi zase, zahteva vse delovanje človeške družbe zase. Starši naj za komunizem vzgajajo otroke, šola naj jih komunizma uči, cerkev naj za komunizem pridga, prosveta naj oblikuje komunistične fanatike, gospodarstvo naj služi komunistični državi, denar naj gre za komunistično vladno, dela naj vsak le za komunistično državo, bje naj se vsak za komunistično vladno, umira naj vojak za komunistične ideale. Tudi sodišča ne morejo biti izjema. Tudi ona morajo biti v službi nasilja totalitarne vlade komunistične stranke in služiti samo njenim namenom. Zato so procesi in sodbe samo "najsvečanejša" oblika nasilja in laži.

Ko je Tito Jugoslavijo "osvobodil," je brž pometel z vsemi resničnimi sodišči. Najprej je uporabljal masko "vojnih sodišč" za uničevanje svojih nasprotnikov, ki jih ni mogla njegova soldateska kar na tistem spravi s sveta. Titova vojna sodišča so takoj po vojni delala noč in dan. Morala so počistiti "izdajalce" in kolaboraterje. Bila je to velika laž, da je z njo Tito spravljal s poti svoje najnevarnejše politične nasprotnike, da je zadovoljil hijenske instinkte svoje bande.

Pod pojem "kolaboraterjev" so pritegnili vse uradnike denarnih zavodov, zavarovalnic, industrij, trgovskih podjetij. Zakaj? Treba se je bilo po komunističnih pojmih takoj polastiti vsega denarja, vsega premoženja proizvodnje in posredovanja blagovnih dobrin, vseh zasebnih podjetij. Zakona o razlastitvi še ni bilo. Ni ga smelo biti. Kajti Tito je dal Angležem obljubo in v pogodbi s kraljem Petrom na Visu je slovesno podpisal, da bo spoštoval in ohranil zasebno lastnino nedotaknjeno. Takrat še ni bilo niti ustave, ki bi bila postavila načelo socializacije gospodarstva. Za ustavo je treba najprej imeti nekatere volitve ustavodajne skupščine. Za vse to so potrebovali časa, a denar in premoženje so potrebovali takoj, komunistična gospoda je morala imeti tuje vile in palače takoj in Tito sam se je moral vseliti v kraljev dvor takoj. To krajo in ropanje je bilo treba napraviti nekako uradno. Opravila so to delo vojna sodišča. Zato so morali pred vojna sodišča vsi, ki so si "po starem redu" lastili pravico lastništva, vsi uradniki denarnih zavodov, in upravitelji vseh zasebnih premoženj. Titova vojna sodišča so torej bila orodje za krivico in nasilje totalitarne države. Kdor je kaj imel, kar bi hotela imeti Titova vlada, je bil pred vojnimi sodišči proglašen za kolaboraterja, čeprav ni kolaboriral, samo, da je mogel biti obsojen na izgubo premoženja na korist Titove totalitarne države.

Strmel je svet in strmeli zlasti mi, ki smo svoj narod poznali, ko smo kar naenkrat slišali, da je v Sloveniji vse kolaboriralo. Pred sodišča so radi kolaboracije prišli narodni denarni zavodi kot Ljubljanska kreditna banka, Združena Gospodarska banka, Kreditni zavod za trgovino in industrijo in druge vse po vrsti. Pred vojna sodišča so romale zadružne denarne ustanove: Zadružna Zveza, Ljudska posojilnica, Vzajemna posojilnica, Kmečka posojilnica, občinske hranilnice in posojilnice. Mestna hranilnica Ljubljanska, Hranilnica Dravske banovine, Hranilnica kmečkih občin in podeželske občinske hranilnice in posojilnice. Pred vojna sodišča so prišle zavarovalnice: Slavija, Vzajemna zavarovalnica, in vse zavarovalne delniške družbe in zadruge.

Ker so imeli denarni zavodi v Sloveniji skoro vso industrijo v svojem lastništvu, so vojna sodišča istočasno z obsodbami uradnikov teh zavodov plenila tudi industrijska podjetja. Kar padla so podjetja, trgovine, industrije, tovarne v last titove državne uprave.

Tako so titovska sodišča z eno samo osnovno lažjo, z eno ogromno kleveto, oropala slovenske ljudi zasebnega denarja in blaga, možnosti zasebne proizvodnje in zasebne trgovine. Vse to se je zgodilo brez zakona ali bolje rečeno, ko so bili še vsi nekdanji predvojni zakoni in veljavi, zakoni po katerih so vsa ta podjetja nastala in delala.

Da je bila stvar še popolneje opravljena, so bili obsojeni tudi osebno vsi upravni svetniki, direktorji, višji uradniki, nadzorniki vseh teh ustanov. Vsi so izgubili tudi osebno premoženje na osnovi iste laži in nekateri so bili obsojeni na smrt pod pretvezo iste laži.

S to prvo generalno zlorabo besede "sodišča" je Titova roparska družba dosegla dvoje: vse narodne ustanove je polila in prelila z gnojno lažnjivega obrekovanja o kolaboraterstvu z nacisti in fašisti in pobasali premoženje.

BESEDA IZ NARODA

Opazke in pripombe

Cleveland, O. — Ko sem ob priliki smrti pesnika Otona Župančiča zapisal, da je bil kot pesnik mnogo, mnogo bolj obdovan vred kot človek ali čeban, ker je tulil z volkovi, namesto da bi stal svojemu narodu ob strani v njegovi najtežji preizkušnji, je bilo v naših sopotniških krogih precej hinavskega zgražanja, kakor bi bil zagrešil nekakšno kulturno bogokletstvo. Jaz sem tedaj pripomnil, da nisem edini Slovenec, ki tako sodi umrlega pesnika. Edini vzrok, da si nikdo v Sloveniji ne upa povedati svojega mnenja o Župančiču je na dlani: Titova diktatura, kateri je pokojni pesnik delal tlako in ki ga je v zameno proglasila za ljudskega svetnika; a obsojati takšnega svetnika zaradi česar koli bi bilo pred ljudsko oblastjo — bogokletstvo in izdajstvo.

Resnico o njem, kakor tudi o vsem drugem, morejo pisati le legunci in nekdanji izseljenci, ki so dandanes edini "glasniki" našega imena, besedniki prave slovenske volje. . . ko je val nasilno zapri usta celemu narodu, kakor povdarja uvodnik "Begunci odhajajo" v A. D. 9. avgusta. Med tistimi, ki so v tajni svobodni in brez pritiska spregovorili o njem je bila tudi buenos aireska "Svobodna Slovenija," ki je v izdaji z dne 30. junija prinesla nekrolog, katerega zaradi časovnosti v celoti ponatiskujem. Članek, kateremu se vesekozi pozna, da je privrel izdelek peresa slovenskega intelektualca, ki pozna slovensko poezijo s Prešernom in Župančičem vred od A do Z in čigar sodba o Župančiču kot pesniku in kot človeku ali občanu soglaša z mojo, se glasi:

Prejeli smo sporočilo, da je 14. junija umrl v Ljubljani najslavnejši slovenski pesnik Oton Župančič. Tako je stopil resnično "v zarje Vidove," ki jih je kot pesnik svoj čas pojmoval državno - nacionalno, pa jih je ob smrti doživel metafizično. Pokopan je bil z vso slavo in državne stroške v Ljubljani.

Na Otona Župančiča mi izseljenci iz domovine gledamo z dvojnimi očmi. Ne moremo nič zato, da se tudi ob njegovi smrti pojavlja med nami kot pesnik in kot občan, ki je živel med nami in z nami odgovarjal na čas in njegove premembe.

Kot pesnik je spadal Oton Župančič med največje evropske pesnike, o katerem so napisane posebne francoske monografije, izdani številni prevodi in do deljene vse časti narodnih pesni. (član Akademije znanosti in umetnosti, predsednik PEN kluba itd.). Med Slovenci je njegova pesem dobila največje priznanje, dasi sodim, da bo bodočnost pokazala, da je bil Murn verjetneje večji pesnik v duši in morda tudi Kette; toda Župančič je bilo dano, da se je razvil do viška in se tudi že prevesel nazaj prav v svoji zadnji zbirci "Zimzelen." — Župančič namreč ni bil toliko poet duhovnih subtilnosti in globin, kot besednega bleška, miselnih ostrin, poleta in višini; ni pel toliko iz Goethejevskega srca kot iz Schillerjevega koturna. Zato

Storil je veliko pesniško delo, da, po Prešernu, največje in bo z zlatimi črkami zapisan v zgodovini slovenskega pesništva.

Toda kot občan ne bo veljal za zglede premočnega človeka s svojjo voljo in značajnostjo. Vemo o njem, da je bil "kot trst, ki ga veter maje," in ga prav zaradi tega Ivan Cankar glasboško ni cenil. Bil je eden prvih "Mahničevcev" v Ljubljani, ki je zaradi "Rimskega katolika" predsedel tisti znani karcer prvih "ligašev," prvih organiziranih "katoliških mladeničev" okrog Kreka.

Krek je prvi odkril njegov pesniški talent in ga gojil in širil s pesnimi slovanskih pesnikov. Pozneje je začel s se v se v Polemestih ločil od domače vernosti in zapel nekajkrat nekaj naših najbolj protiverskih pesmi. Kot pesnik se ni znašel v realnosti dnevnih trenj, pa je vsakemu gibanju, ki je bilo tedaj pri moči, uklonil hrbet. Zbogovarjal je kulturno jugoslovenstvo in žrtvam političnega jugoslovanstva je pisal spominke verze na grob. Prav tako je pisal kralju Aleksandru in jih polagal na Oplenec in mladega Petra - siroto je spremljal verzom iz Londona v Beograd, pač zato, da ga je nato s svojim glasom — odstavil. Služil je vsem diktaturam. Kako se je držal med drugo vojno zvrklen na vse strani, se je govorilo pred ljubljanskim ljudskim sodiščem. Partizanstvo pa ga je postavilo ravno, ker je bil lutka v rokah okolja, za svoje propagandne kulise: po njem je stopil v politiko kljub temu, da je sam nekje rekel, da politik ni. Pa je med partizansko vojno stal — ne ob narodu, temveč ob "ljudstvu" in z njim tulil skozi gošče "kot volk" in "klal bele," pel srpu in kladivu in Titu in posojilu in udarniškega delu; stopil v najvišje predstvedstvo sedanjega režima — član predsedstva F. R. Slovenije — in postal "delžni" in "državni" poslanec in predsednik sedanjega komunističnega režima pred kulturnim svetom. Dajal je varljiv pomen zločinu, kot pri Hrvatih Nator: Nator, ki je umrl pet dni za upančičem. Poetične kulise so se podirle.

Razumljivo je, da mi begunci ne moremo preko tega, da se je Župančič v odločilnih letih postavil proti narodu. Tega bi on kot govoreča beseda naroda ne smel in ne mogel storiti, da je bil tako velik človek, kot je bil velik kot pesnik.

Zgodovina bo sodila tudi o tem.

Mi se klanjamo Župančiču kot mrtvemu pesniku.

Enakopravnost je v svojem uvodniku "Tito in ameriški tisk" izrazila pobožno željo, da "bodo zagovorniki Tita v bližnji bodočnosti umaknjeni iz seznama 'ne-ameriških elementov' in na njihovo mesto postavljeni oni, ki Tita obsojajo." Dični urednik zarjavele device ovidno sodi, da so naši državniški predsednikom Trumanom vred tako neumni, da ne vidijo tega, kar je vsemu svetu jasno in kar je tukajšnji dnevnik Plain Dealer izrazil v naslednjih besedah:

"Tito je nezaželjen karakter v vsakih okoliščinah in če smo že sklenili kupčijo z njim, smo jo sklenili zato, da ga izrabimo v svoje namene, ne pa zato, da bi mu pomagali pri njegovih namenih, ki bistveno ne morejo biti nikdar drugačni kakor protiameriški in protidemokratski. Ne smemo nikdar pozabiti, da je Tito še vedno komunist." Urednik E. zelo podcenjuje razsodnost ljudi v justičnem departmentu in F. B. I., če misli, da imajo o njem in njegovih tovarših za pičico drugačno mnenje kakor Plain Dealer o Titu, ali pa da bodo to mnenje spremenili samo zato, ker je slučajno Achesonov departament zaključil, da je zdaj čas, da izrabi Titovo zadrego v svoje namene.

Še bolj pa je neumen, če se slepi, da v Washingtonu ne vedo, da je z vso svojo slovensko sopotniško tovaršijo vred ne samo titovec, temveč tudi prištaš in oboževalec vseh "ljudskih demokracij" s sedežem v Kremliju, katerim je dne 19. avgusta v uvodniku "Komunistična 'nevarnost' pri nas in v svetu" napovedal zmago kakor sledi:

"V tem prerivanju na svetu, v tem spopadu idej, v tej borbi za ali proti 'komunistični nevarnosti' bo končna zmaga na strani ljudstva. Le sila idej, ki je globoko poglajala svoje korenine v široke plasti navadnega ljudstva, se bo ohranila. Vse ostalo, kar jo spremlja v obliki mrzle vojne, persekucij, nasilja, terorja, strahovanja in lova na čarovnice, bo izginilo in ostalo zapisano v zgodovini človeštva le kot žalostni odraz dobe, v kateri smo živeli."

"Ljudska stran" seveda pomeni v sopotniškem narečju sveto komunistično stvar, "persekucije" in "lov na čarovnice" pa oviranje komunističnega prizadevanja za "odrešitev" vesoljnega sveta.

Milan Medvešek pojasnjuje v Prosveti, da je bil urednik Proletarca Frank Zaitz nekoliko netočen, ko je poročal, da je Tito povabil Sansove opazovalce na obisk v Titovino na državne stroške. Belgrajsko valobilo tega nikjer izrecno ne omenja, pravi Milan. I, kajpak, da ne. Takih stvari vendar ni treba še posebej poudarjati. Saj vendar ne misli Milan, da jih imajo v Belgradu za takšno teleta, da ne bi razumeli njihovih prozornih namigov?

Isti Milan M. se pritožuje, da jih dobiva po glavi od "nekdanjih intimnih prijateljev." Milan se nima kaj pritoževati: kdor sili k ognju, se čisto opaleži ali osmoli. A kar se tiče ne-

poslanec in predsednik sedanjega komunističnega režima pred kulturnim svetom. Dajal je varljiv pomen zločinu, kot pri Hrvatih Nator: Nator, ki je umrl pet dni za upančičem. Poetične kulise so se podirle.

Razumljivo je, da mi begunci ne moremo preko tega, da se je Župančič v odločilnih letih postavil proti narodu. Tega bi on kot govoreča beseda naroda ne smel in ne mogel storiti, da je bil tako velik človek, kot je bil velik kot pesnik.

Zgodovina bo sodila tudi o tem.

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Veste, to sem napisala še pred ohceto, ker naši fantje v tiskarni zahtevajo vse berilo za ponedeljek ali torek že v petek. Zato sem pa tako vihrala, da sem tole sččkala takrat, ko sem bila ravno najbolj bizi za ohcet. Krži božji, saj sem še zakej, če sem še živa. Saj veste, kako je pri hiši, kadar imate ohcet, ko je treba kar naprej nositi skupaj, pa nositi ven in vabiti, pa pripravljati, pa skrbeti, če nismo pozabili to, pa če nismo pozabili onega. Še sama ne vem kako bi bilo, da nismo imeli ob sebi dveh, ki sta nam prvezela skoro vso skrb. Mrs. Otoničar je prevzela s svojim pridnim štabom kuhinjo. Jože Mihelič, pa vse kar je bilo treba z mizami, stoli, dvorano in baro. Mrs. Otoničar je rekla: "Koliko ljudi ste povabili?"

Toliko in toliko, sva rekla z našim. "Dac ol," je rekla Mrs. Otoničar in povedala, da se vidimo zvečer na ohceti. Nič drugega! Naš pa venomer: "Joh in pre-joh, pa kaj bo s tem, pa kaj bo z onim, pa koliko bo treba tega, pa onega in kaj bo, če bo zmanjkalo, kaj bodo rekli judje, pa kdo bo na mizo nosil in kdo bo kokiški skubel, pa kdo to pa kdo ono. Mrs. Otoničar je pa še enkrat rekla: "Vse to naj vas čisto nič ne briga, če sem jaz prevzela kuhinjo. Boste videli, kako bo vsega dovolj, pa

kdajnega zaupnega prijatelja, na katero se sklicuje, mu pa lahko javno zaupam, da ga je v enem slučaju napravil s svojo zavistjo, zahrbtnostjo in domišljavostjo že dolgo pred današnjim razkolom zaradi komunističnega sopotnikovanja naših lažinaprednjakov. Pa tudi brez tega bi Milan lahko razumel, da nekdanje prijateljstvo ne more vplivati v takih epohalnih bojih, kakršni je današnji spopad med silami komunističnega totalitarstva in demokratičnih dežel. Prijateljstvo gori, prijateljstvo dobi, če si na nasprotni strani, sva si zdaj sovražnika! Trobentač, zaboji "Napad!" Kdor se boji bušk, naj ostane doma pri materi! Smrt komunizmu, svoboda narodu!

Milan tudi razlaga, da "nesrečni spor med Jugoslavijo in Sovjetsko Rusijo," katerega je po njegovi bistri sodbi kriv nemarni Kominform, kajti "koliko moremo sedeti iz daljne tujine" (modruje Milan) ni današnji režim storil ničesar, da bi zaslužil očitke, ki dežujejo nanj med ognjem in žveplom iz kremeljskih kuhinj. Potem pa se povzpne do predrzne trditve, da bi "ameriški Slovenci ne bili pošteni napram sebi in ne napram svoji stari domovini, če bi se obrnili proti Jugoslaviji v tej uri, ko je skoraj v tako kritičnem položaju kot ob času vojne." Milan seveda pojmuje po imenoma "Jugoslavija" Titovo komunistično tiranstvo. Toda mi, ki se nam pojmi še niso tako grdo zmešali, pa nekoliko drugače gledamo na stvar. Po našem bi bilo nepošteno od nas, če bi svojemu narodu v teh obupnih dneh odrekli moralno oporo in ploskali Titovim komunističnim rabljem in biričem, kakor to delajo Milan in njegovi idejni tovariši na lawndalskih in šenklerskih ozarrah. In mislim, da je nas mnogo več nego vas, "tovariši" Milan Medvešek.

Peter Kopriva.

kako bo vse fletno in okusno, pa zakej?" Jože Mihelič, nekdanji štabni narednik po francoskih bojih, ki se razume na pičajo in disciplino, je pa rekel: "Vi pripeljite ljudi gor, drugo je pa naša stvar!" Vidite, koliko strašnih skrbi sta nam odvzela. Ko sva se z našim domov peljala, je nekaj strašno zaropotalo tam na bulevardu; prav zraven našega kolovrata je zahrčalo. Kaj pa je, sem vss v strahu zavpila. Naš pa: "Veš, slišala si tisti kamen, ki se je meni odvalil od srca, ker sta nam Otoničar in Joe odvezlavo skrb."

Pa še kljub temu so bile pri hiši take skrbi, da sem mislila, da se mi bo v glavi zvrtilo. Saj veste, da mora nevostna hiša skrbeti za vse, kadar gre hči od hiši. Naš pa venomer: "Joj, saj ne vem, če bom vse to prestal; joj, take skrbi, take skrbi!" Saj bi se mi smilili, ki sem tako do-brega srca, pa če bolj sem premišljevala, manj sem mogla pronajti, kakšne skrbi da ima. Nazadnje pa nisem mogla več prenešati in sem ga vprašala: "Pa kaj te tako skrbi, povej mi no, kaj te tare, da tako jamraš, kot bi imel kostni revmatizem?" "Vidiš, kako govoriš!" mi je oponesel. "Lahko tebi, ki nimaš nič skrbi, ko je pa vse na moji glavi. Kaj me skrbi, vprašaj. Kaj me ne bo skrbelo, če pa ne vem, ali bi šel k brivcu v petek večer, ali v soboto zjutraj, da bi mi malo lases sprenal."

No, to so pa res skrbi, sem si mislila, reči mu pa nisem hoteli nič, ki je bil ves teden tako nataknen, da bi ga bila laže nosila kot pa poslušala. Včasih je bil pa že tako siten, da nobena breja mačka ne tako, pa ki pravi, da je bolj sitne stvari ni na svetu.

Enkrat sem postavila župco na mizo. Skuhala sem tako, ki gre njemu kar v galop. Najraje ima zribano kašico na župi in po tri krošnike si jo naloži, če je ravno potreben. Tisti večer pa kar sedi in gleda v župco. Nič ne reče, kar sedi in zre kot lešen malik. Kakor vseej sem morala biti zopet jaz prva, ki je spregovorila. Na vso moč prijazno sem rekla: "Juha bo mrzla, če ne boš!" Tedaj mi pa on pove: "Saj prav na to pa čakam, da bo mrzla! Kaj naj s prgiščem zajemam vrolo župco?"

Pozabila sem vreči v skledo šefarco, pa ni mogel reči: daj šefarco. O, ne, molčaj je in čakal, da bom jaz začela. Uh, da so taki!

Veste, deklički, eno zelo prapravno sem slišala, ki ne bo napočna, če se prav vzame. Ampak drugače se ne more porabiti kot takrat, če sta ves dan oba doma, on in ona. Če gre on zjutraj od doma in pride šele zvečer domov, ta patent nima pomena. Samo ob nedeljah, ali na kak drug dan, če sta oba doma. Saj veste, da se takrat ves dan špetirata, grizeta, sponašata in očitata, ker pač nimata drugega dela. Pa je prišlo ongave-mu Joškotu na misel, da se prav lahko naredi tako, da bo ves dan lep mir v hiši, tudi če sta oba doma. Pa je šel in storil. Takoj pri zajtrku namreč je nekaj rekel ženi, ona njemu nazaj in potem je dala besedo besedo, da sta se, še predno je bil zajtrk končan, do samega fundamenta skregala. Zadnje besedo je imela ona, kakor se to spodobi, ko je zmetala čepinje po zajtrku v sink in odšla v spalnico, on pa ven v garažo. In potem nista ves ljubi dan spregovorila niti besedice, pa je bil tak lep mir v hiši, da nikoli tega. Vidite, deklički, kadar bo on doma in če veste, da bo ves dan drdral in sitniral, kar zjutraj pri zajtrku ali pa še na tešče se pograbita in dan vam bo minil v pravi blaženi tihoti in božjem miru, da nikoli tega.

Drugi teden bom pa še napisala, kako je bilo na ohceti, ker za danes res nisem mogla.

KANADSKA

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLYSLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

SEM IN TJA PO KANADI

Poroča Janez Dobernos

KANADSKI ZASTOPNIKI PRI IRO je neki Hector Allard. Berem, da je bil šele pred kratkim imenovan na to mesto. Načeluje celokupni kanadski delegaciji pri IRO v Švici. Razgovoril se je o svoji nalogi in povelil za drugimi znano reč, da bo IRO zaključila svoje delo s 30. junijem 1950. Do takrat bo skušala kar največ beguncev preseliti preko morja. Pohvalil je Kanado da je doslej prispevala za vzdrževanje IRO po \$5,400,000 na leto, odkar IRO obstoji. Nad pol milijona brezdomcev je že preselila IRO, je rekel Allard, Kanada sama jih je sprejela okoli 60,000. Ker je pa prostora za brezdomce v Kanadi še jako dosti, je rekel Allard, je zdaj zadnji čas, da se javijo sponzorji. Posebej se je obrnil na nove Kanadčane, bivše begunce naj postanejo sponzorji še drugim, ki so jih pustili za seboj v begunskih taboriščih ali kjerkoli v Evropi. Kdor ima tam sorodnike ali sploh prijatelje in znanje, naj zdaj hitro prijavi zanje svoje sponzorstvo, da bodo prej dočakali konca IRO kot pa odhoda v Kanado. — To se prav lepo bere in čedno sliši. Toda kako naj novi Kanadčani to naredimo, je zgovorni mož menda pozabil povedati.

O MOSKOVSKIH AGENTIH med novimi Kanadčani je tudi že zmerom slišati. Neki latvijski odvetnik, ki je prišel v Kanado kot preprost delavec, popisuje svoje lastne izkušnje. Človek bi tako rad pozabil bridkosti, ki jih je prebil pod dvojno diktaturo, nacistično in komunistično, pa začel nemoten v Kanadi novo življenje. Toda ne dajo ti miru. Komaj sem se z ladje presedel na vlak, je že bil pri meni mlad človek, ki mi je začel v najboljših barvah slikati bedni položaj beguncev v Kanadi. Pravil mi je, kako me bo Kanada izkoristila, kako se ne bo živla duša zame potegovala, razen — prestavniki delavnega razreda, kar seveda je imelo pomeniti komuniste. Ko je imel ta Latvijec že svoje delo v Montrealu, sta ga prišla obiskat dva druga mlada človeka in se nista mogla natarnati nad "žalostnim položajem" tega novega Kanadčana, čeprav jima je dopovedoval, kako zadovoljen je. Med pogovorom je ta Latvijec tudi opazil, da njegova obiskovalca natančno poznata vso njegovo preteklost. Temu se je čudil, zakaj šteje se, da samo kanadski uradni zastopniki vzamejo na znanje tiste podatke, ki jih kak begunec, ki hoče v Kanado, napiše na vprašalno polo. Sklepati se torej, da imajo kanadski komunisti na uradnih mestih še zmerom dosti svojih ogleduhov in špijonov.

DA SE KANADA POSTAVLJA NA LASTNE NOGE in se bolj in bolj zaveda svoje velike vloge v svetu, bereš lahko vsevpriek v časopisih in knjigah. Neki kanadski pisatelj je na kratko povedal: Kanada je postala tečajna točka med Ameriko in celokupnim britanskim svetom. Kanada je postala državna sila, ki se tega tudi vsak dan bolj zaveda. Angleži ki je prišel v Kanado pred kratkim

po štirih letih, je dejal, da se je dežela v teh letih čudno spremenila. Žesamo to je značilno, da je bilo pred štirimi leti veliko govorjenja v Kanadi, kako se mora ta dežela gospodarsko nasloniti na Ameriko, zdaj pa tega govorjenja ni več. V teh kratkih letih je prišlo Kanadčanom do zavesti, da je njihova dežela na poti do tega, da postane ena najbogatejših na svetu. . . Kanadčani radi slišijo take komentarje prekomorskih obiskovalcev in jih ponavljajo v svojem tisku in govorjenju besedi. No ja!

DVESTO IN DVAJSET TISOČ ljudi je baje štela Kanada, preden so jo odkrili Franci in se začeli naseljevati na njenih tleh. Bili so Indijanci, to se pravi, to ime so dobili skupno z Ameriški Indijanci, ker drugega imena zanje ni bilo pri roki. Razdeljeni so bili baje na sedem večjih skupin. Delitev po skupinah so odločevali zunanje razmere, podnebje, lega krajev, kjer so živeli, bogastvo ali siromaštvo zemlje, obilnost ribolova, divjačina, in tako dalje. Po večini pa itak niso bili stalno naseljeni, ampak so se selili iz kraja v kraj, kakor je bil bolj kazalo. V marsičem so bili kanadski Indijanci precej različni od ameriških, bojevitost pa bili ravno tako. Neprestano so imeli boje s sosednjimi rodovi in "skapiranjem" ujetnikov je bilo na dnevnem redu. Nihče ni mogel postati glavar, če se ni mogel izkazati z lepimi številom skalpov.

IME "INDIJANCI" so dobili ti prvotni Kanadčani skupno z ameriški zato ker je Kristof Kolumb stopil na ameriška tla mislil, da je prišel v Indijo. To je znana reč. Ime se je kar prišlo in ostalo do današnjega dne. Po angleško se reče "Indians". Zda se pa oglašajo neki Kanadčani, ki predlagajo, da bi se ta reč spremenila. "Indians" pomeni tudi človeka iz Indije, torej iz dežele, ki je zelo daleč od Kanade ali Amerike. In zadnje čase Indija stopa bolj in bolj v ospredje. Ko človek na primer bere, da je pri Sveti Stoli med svetovnimi diplomati tudi neki "Indian Minister", bi lahko mislil, da so ga poslali tja kakšni kanadski ali ameriški Indijanci. In še drugih "nevarnosti" je veliko, ko lahko zamenjaš človeka, ki je "Indian" iz Kanade, pa drugega, ki je "Indian" iz Indije. . . Zato predlagajo, naj bi se prvotnim kanadskim in ameriškim prebivalcem, kolikor jih je še ostalo, ne reklo več "Indians", ampak — "Americans". Med "Americans" in "Americans" bi človek že ločil, in pa tako lahko ločiti med "Indians" in "Indians". — Hm! Slovenci si znamo že bolje pomagati kot si morejo angleško govoreči jezikniki. Mi pravimo: Indijane — indijanski za prvotne Amerikance in Kanadčane, Indijec — indijski pa za ljudi iz Indije, pa se nam ni treba nič motiti in mešati. Če pa kdo hoče označiti človeka, ki živi v ameriški državi Indiana, ga pa lahko označimo z "Indijancem", če ravno hoče. Ali je to po ameriško: Indianian? Jaz že ne vem?

ROŽNIVENSKA VOJNA zoper komunizem v zapadni Kanadi bolj zaveda. Angleži ki je prišel v Kanado pred kratkim

Dr. JAKOB KOLARIČ:

Pozdrav škofu prevz. gospodu dr. Rožmanu

Prevzvišeni! Nocojšnji večer vam je priča, kako smo Slovenci v Kanadi srečni, da imamo v svoji sredi Vas, ki ste naš škof, naš veliki duhovnik, naš učitelj in naš vodnik.

Naš škof. Vemo sicer, da cerkveno spadamo sedaj pod različne škofove, a Vi, Prevzvišeni, ste kljub temu še vedno naš škof: naš, ker smo po veliki večini iz Vaše škofije, katere ste še vedno pastir; naš škof, ker z nami delite isto usodo; naš škof, ker gojimo trdno upanje, da se bomo z Vami vred še kdaj vrnili v domovino, kjer nas boste zopet združili pod svojo pastirsko palico.

Naš veliki duhovnik. Naš veliki duhovnik ste, ker neprestano molite za nas. Kdo prešteje vse tiste ure, ko se z Bogom v molitvi borite za rešitev našega naroda. — Naš veliki duhovnik ste, ker velja o Vas vse to, kar pravi apostol ovelikem duhovniku Jezusu: sočutje imate z nami, kakor Jezus, razumete nas, ker ste z nami ali skoli isti ogenj trpljenja; naš veliki duhovnik ste, ker Vas je Bog izbral iz našega naroda in Vas je našemu narodu podaril kot največji dar v tem najtežjem času; naš veliki duhovnik ste, ker darujete Bogu daritve za nas; vsak dan pozvignete proti nebu kelih s sv. rešitjo Krivjo Jezusovo in z njo prosite usmiljenja našemu ljudstvu; naš veliki duhovnik ste, ker vsak dan polagate pri sv. maši na pateno vse dušne bolečine, ki ste jih prestali v tujini, in vsa grenka ponižanja, ki so Vas zadela v konfinaciji; zemeljske vice ste pred kratkim sami imenovali to dobo svojega življenja, mi pa vemo, da je bil to čas, ko ste kot veliki duhovnik največ žrtvovali za nas; naš veliki duhovnik ste, ker poleg svojih osebnih žrtv polagate na oltar tudi vse neizmerno trpljenje našega naroda, vso po nedolžnem preliho kri, vse

nipegu, Manitoba, celih pet dni in delal načrte. Gre za to, da se udeležiti te velike "kampanje" vseh 250,000 katoličanih v provinci Manitoba. Štiri velika zborovanja so se vršila tiste dni in bili so zastopani vsi župniki in mnogi laični katoliški delegatov. Manitoba hoče samo ponoviti, kar se je že izvedlo v Ontariju in Saskatchewanu. Dne 25. septembra bo veliko zborovanje tisočev in tisočev katoličanov zapadne Kanade, ki bodo poslušali pobodnika te "križarske vojne". Rev. Peytona, in mu objubil sodelovanje v tej duhovni vojni. Rev. Peyton povsod pripoveduje na takih zborovanjih, kako je na Marijino priprošnjo v zgodnji mladosti prišel do zdravja v težki bolnišnici se zaobljubil v znak hvalečnosti, da bo postal duhovnik in napravil skupno družinsko molitev rožnega venca nazaj v DESET MILIJONOV katoliških družin. Vse kaže, da se njegova zaobljuba izpolnjuje.

Naročnikom v Kanadi!

Knjigo "Črna maša" lahko naročite pri Miss Anici Dolenc, 1007 Lakeshore Rd., New Toronto, Ontario.

muške naših mučencev, vse solze očetov in mater, ki objokujejo svoje pobite sinove in hčere, vse solze otrok, ki jokajo za svojimi starši. Vse to pa darujete v trdnem zaupanju, da bo Bog — če smem rabiti Vaše lastne besede — "v svojem neskončnem usmiljenju vzel v račun trpljenje deset in deset tisočev naših rojakov."

Pred nekaj dnevi ste zapisali sledeče besede: "Velika tolažba je v tem, da moremo svoje bridkosti Bogu darovati za rešitev tistih, ki nas najbolj skrbijo, in jim sprositi dovolj močnih milosti v vsem njihovem trpljenju."

Da, Prevzvišeni! Za Vas je tolažba, za nas pa neprecenljiva milost, da imamo v Vaši vzvišeni osebi takega velikega duhovnika, ki z najsvetejšo daritvijo vsak dan tudi samega sebe daruje Bogu kot pravni dar za naš narod.

Vi, Prevzvišeni, ste na zemlji naš največji zagovornik pri božji pravici.

Naš učitelj. Neprekosljiv učitelj ste nam bili v domovini; nepremično smo zri v Vaš sveteniški obraz, kadar koli ste nam govorili božjo besedo, skušali pa smo se po svojih šibkih močeh tudi ravnati po Vaših naukih. Prav tako skrbno učitelj pa ste nam bili tudi v tujini. Ker nas ne morete doseči povsod s svojo živo besedo, nas učite s pisano. Oponujate nam z apostolom Petrom, kako naj v sistem strahu božjem preživimo čas svojega bivanja v tujini. Učite nas, kako naj tudi v tujini natančno, spojujemo božje zapovedi, ki se niso prav nič spremenile, čeprav se je spremenil način našega življenja, ampak so in ostanejo slejkoprej vodilo našega življenja in kazipot v nebesko domovino, če tudi bi se nikoli več ne vrnili v svojo zemeljsko domovino.

Naš vodnik. Vodnik ste nam bili v boju zoper brezbožni komunizem, vodnik, čigar neustrašenost je takrat za časa druge svetovne vojne občudovala samo majhna Slovenija, a čigar dalekovidnost priznava danes ves protikomunistični svet. Najnovejši dekret sv. stolice, ki odreja avtomatično ekskomunikacijo, izobčenje, za vsakega katoličana, tudi duhovnika, ki izpoveduje in podpira komunizem, ta dekret je najvišje potrdilo, kako pravilen je bil boj, ki ga je takrat najbrž edini v Evropi, če ne celo edini na vsem svetu, vodil naš slovenski škof dr. Gregorij Rožman. Šele danes dela, ali bolje rečeno, skuša storiti protikomunistični svet, kar je slovenski narod pod vodstvom ljubljanskega škofa storil že pred sedmimi leti.

Bog bodi tisočkrat zahvaljen, da nam je v Vaši osebi, Prevzvišeni, dal tako velikega in močnega vodnika v dobi, ki je največja zmeta vseh časov hotela naš narod odtrgati od Boga in njegove Cerkve.

Trdno smo prepričani, da bo naš narod v tem gigantskem boju, ki se danes bje med Bogom in peklenjskimi silami, ostal zvest Bogu, in to največ po zaslugi škofa dr. Gregorija Rožmana, ki je z odločno voditeljsko roko potegnil jasno črto med vero in brezbožnim komunizmom.

Vse to ste nam Vi, Prevzvišeni: naš škof ste, naš veliki duhovnik, naš učitelj in naš vodnik. Zato so danes radostna

naša srca, ko smo tako srečni, da Vas moremo pozdraviti v svoji sredi.

Toda vem, da niste prišli med nas samo zato, da Vas pozdravljamo, ampak v prvi vrsti zato, da nas kot najvišji pastir utrdite v dobrem. Vem, da bi tudi Vam Vaš obisk ne prinesel polnega veselja, če Vam danes ne obljubimo, da Vam bomo tudi v bodoče brezpogojno sledili kot svojemu škofu, učitelju in vodniku in se še naprej ravnali po Vaših naukih in navodilih.

Doma in v tujini pa ste nam vedno naročali zlasti troje:

Prvi, naj otroško ljubimo prebrazeno Devico Marijo, njo, ki je doslej premagala vse krive vere na svetu. Predvsem ste nas učili častiti brezmadežno Srce Marijino. Neprestano ste nam v domovini in tujini ponavljali obljubo Naše ljube Gospe Fatimske: "Končno bo zmagalo moje brezmadežno Srce!" In Vi sami ste o tej zmagi najgloblje prepričani. Ko ste prišli z nami v tujino, ste v svojem našem imenu naredili svečano zaobljubo, da bomo, če nas Marija pripelje srečno nazaj v domovino, v Ljubljani v Zg. Šiški z molitvijo, delom in žrtvami pomagali zgraditi svetišče Marijinega Brezmadežnega Srca.

Obljubljamo Vam, Prevzvišeni, da bomo tudi v tujini še dalje gojili pobožnost do Marijinega Brezmadežnega Srca, da bomo zopet začeli opravljati pobožnost prvih sobot in da Vam bomo, ako nas Marija pripelje domov, z vsemi močmi pomagali, da boste v imenu vsega naroda Marijinemu Srcu dano obljubo mogli izpolniti.

Drugi nam nenehano naročate molitev. V pastirskih pismu, ki ste ga poslali slovenskim emigrantom že prve tedne našega bivanja v tujini, pravite takole: "Z molitvijo pa moramo delati, da se boj med sproščenimi silami satanovimi in božjim kraljestvom konča z zmago slednjega."

V istem pismu nam posebej priporočate molitev k svetemu Duhu, da naj razsvetljuje in vodi vse tiste, ki odločajo o usodi narodov. Naročate nam, da naj v ta namen vsak dan molimo sedem zdravamarj k brezmadežni Devici, nevesti sv. Duha, da da sedmero darov sv. Duha vsem vladajočim.

Najbolj pa ste nam vedno priporočali molitev svetega rožnega venca, ki je Marijinemu Brezmadežnemu Srcu tako draga.

Obljubimo Vam, Prevzvišeni, da bomo z novo gorečnostjo vsak dan molili sv. rožni venec in opravljali pobožnosti sedmernih zdravamarj. Obljubimo Vam, da bomo vztrajali v tej molitvi s svetniško vztrajnostjo, dokler ne bodo strte peklenjske sile, ki danes divjajo v naši domovini.

Treje, za kar ste še vedno trudili in nam najbolj na srce polagali, pa je ljubezen, ljubezen do vseh ljudi, tudi do naših sovražnikov, zlasti pa ljubezen med nami samimi.

Za letošnje leto ste nam dali za geslo in vodilo besedo apostola Petra: "Goreče in iz srca se med seboj vzljubite." Iz svojega občestva naj odstranimo vse, kar more kršiti ljubezen: zamerljivost, nevoščljivost, sebičnost, lakomnost, ljubosumnost, častihlepnost.

"Konec bodi sporov in preprirov," tako ste nam zaklicali. Na koncu svojega očetovskega svarila pa ste dostavili be-

sede, ki so nam lahko v blagoslov ali pa v prokletstvo. "Če to storite," tako ste zapisal v slovenskem letošnjem koledarju, t. j. če bomo Vaš nauk ljubezni sprejeli in ga splošili, potem, pravite, "ne bom prav nič dvomil, da se nas bo še Bog usmilil in nam izravnal pot za vrnitev. Če pa zavržete ta apostolski opomin, nimamo svojega upanja na ničesar opirati."

Ker hočemo blagoslov ljubezni, ne prokletstva sovraštva, zato Vam, Prevzvišeni, danes sveto obljubimo, da bomo vse storili, da se bo ljubezen med nami gojila in vedno bolj utrjevala.

Tako bomo po Vaši nadpastirski besedi smeli upati, da naše kosti ne bodo strohnele v tujini, kakor kosti Izraelcev, ampak da bo za nas napočila ura, ki jo je Prebrazena Devica v Fatimi napovedala, ko se bomo skupaj z Vami, Prevzvišeni, vrnili domov.

Tiho in skromno ste obhajali letošnje 14. julija dvajsetletnico svojega škofovskega posvečenja — trdno pa upamo, da bomo 25-letnico Vašega škofovskega posvečenja in Vašo zlato mašo za plačilo svoje ljubezni lepše obhajali v prerojeni domovini.

Za to srečno uro, Prevzvišeni, naj Vas ohrani Bog po priprošnji Marije Pomagaj na Brezjah.

Dopisi in drugo

To pismo pove prav vse

Naš naročnik v Kanadi je prejel od svojega očeta iz Jugoslavije sledeče pismo:

Dragi sin!

Danes se ti spet oglašim, pišem ti bolj poredkoma. Tukaj dobimo od tebe še kar v redu pošto in tudi pakete smo prejeli. Pišem ti s čudnim strahom, saj se mi kot bi me kdo opazoval, a sem prepričan, da ni žive duše poleg mene. Čudno se ti bo zdelo, kaj? Veš postavim stražo, na vsak konec hiše po enega otroka, da vsaj brez skrbi bi pišem. Tudi otroci so sedaj čudno otožni in znajo molčati kot grob ter s skrbjo opazujejo, kje se bo pokazal kak miličar.

Pa, dragi sin, veselega ti ne morem nič pisati od doma, čeprav ti bi rad, pišem ti pa tako kot je. Če boš pa prejel, pa ne vem, šlo bo na pošto v Ljubljani, čeprav imamo pošto tudi pri nas, saj upam, da razumeš zakaj to. Sedanje gorje se ne da popisati, samo občutiti se more; saj si bil doma skoraj do konca vojne. Ti nas že razumeš in upoštevaj naše trpljenje. Rečem ti jaz in še mnogi in mnogi drugi, da so bila pod okupatorjem nebesa, a tako kot je pa sedaj kot postopa s teboj tvoja lastni brat, bi si nikdo ne mogel predstavljati. Kako nebesko lušno je bilo poprej, pa nismo vedeli. Vemo šele sedaj, ko nas bič komunizma težko tepe.

Davki so ogromni. Če si prej plačal 500 do 1,000 din, imaš zdaj 70,000 din. Nemogoče je plačati. Če pa se komu posreči plačati, dobi pa za nameček še 20,000 din. dodatka. Ko pa obnemoreš pod bremenom, pa gre grunt v zadrugo. Mi pravimo: naš žulji in znoj gre v roke narodnih pijavk in brezvestnežev ter morilcev lastnega naroda. Seveda to si misli vsak sam, če pa kaj rečeš naglas, pa lahko čez noč zgrineš ali pa precej let prisilnega dela pobežeš.

Ljudem mi do nobenega dela dosti več mar in čemu pa. Hojimo umazani in raztrgani kot berači. S pepelom in vodo se bolj slabo umijem, mila pa ne dobim za nobeno ceno. Zdi se nam, da smo se pomaknili 300 let nazaj, čeprav pravijo, da napredujejo. Smo spet v dobi tlačenja graščinskega jarma, tudi

birči in valpeti sijajno vihtijo svoj bič. Sem in tja pride kaj blaga, toda vse je samo za elito — barabe. Mi se moramo pa zadovoljiti s starimi žakljami. Če bi tebe ne imeli tam v Kanadi, bi tudi že napol nagi hodili. Bog ti tisočkrat povrni!

Vreme se tudi še kar lepo drži, čeprav ga ne zaslužimo. Čudno, da je še sonce na nebu, drugače pa imamo občutek kot da smo že vsi v ječi. Nevidna roka ali sila nas tiči in jo prav vsakdo občuti. Vprašujemo se že, zakaj smo sploh še na svetu in blagujemo tistega, ki umrje naravne smrti, je vsaj rešen. Porok ni nič in tudi smrti zelo malo; vse čaka kaj bo še dobrega na svetu. Upanje je pri nas močno kot skala, če bi še tega ne bilo, potem ne vem kaj bi počeli. Ljudje so sedaj vse drugače pobožni in cerkve so polne. Kot še nikdar, molimo sedaj za rešitev — in to je vojna.

V naši vasi je sedaj priprava za zadrugo, mi pravimo človeški hlev. Pravijo, da za ljudske mase se mora po demokratično urediti, ampak ne vemo, kako to mislijo. Pred kratkim je bila komisija v naši vasi za razširjenje vaskega pota. Vse je bilo v redu, samo leseno znamenje tam ob potu v meji je oviralo komisijo. Sosed Gustelj ga je moral na njih povelje spozdžati in so rekli, da naj ga spravi za zimo, ko bo mrzlo, da bo lahko kuril z njim.

Pred kratkem sem tudi govoril z g. Jožetom. On je strašno spokorjen, čeprav jim je prej pomagal do stolca in dal lepe tisočake, pa tudi ostali taki tepki sedaj vidijo in se kesajo skoro že vsi, saj so le hlapci sedaj toda spoznanje je prepozno.

Tukaj se govori, da bodo tudi tam pri vas kmalu zavladali komunisti. Mi jim nič več ne. Povej rojakom tam, da naj nikar ne nasedajo tem lumpom. Bog ne da, da bi jih še kdo podpiral, delajte dokler je čas, poržite jezike tem lažnjivcem in skopljite jim oči, kajti drugega ne zaslužijo. Tako bi se naredili pri nas če bi se le količjak dalo. Poudarjam, da kdor jim še kaj verjame, ni vreden, da še zemlja nosi.

Tukaj nima nihče miru več, ne ljudje in ne živina. Stane v kočevskih gozdovih vozi les in je revež ves strgan, pa še tako mlad. Radi bi mu kaj kupili, ali kaj hočemo, ko pa niti šivanka ne dobim. Francka je udarnica in beli les na postaji. Vsekala se je v nogo, rana se vedno veča in nas kar resno skrbi, kaj bo ko pa zdravi ni mogoče dobiti, niti obvez. Napredujemo, kaj ne???

Se nekaj bi te rad prosil. Sedaj se približujejo Vsi sveti, nimamo že dve leti nobene sveče, da bi jo na grobu prižgali. Pošlji, če moreš. Vem, da si sam še revež, saj si komaj eno leto tam. Če boš poslal, zaveži močno, vsaj razvezati ne morejo. Veš, naša pošta je na jako "dobrem" glasu.

To je sedaj svoboda zlata. Stokrat in tisočkrat opevana poprej. Siti so jo tudi tisti, ki so se borili zanje. Ne vem kaj bi dali, če bi mogli tja k vam. Veš vsi bi šli radi, tudi tisti funkcionarji sedanjega režima samo če bi se dalo. Življenje pri nas nima nobenega smisla več. Živimo kot brez glave — iz dneva v dan, brez najmanjšega veselja; naj pride karkoli, da bo le vsaj v eno stran naša rešitev.

Bog ti daj zdravje in blagoslov, kakor tudi vsem ostalim Slovincem, ki ste še svobodni v Ameriki. Tvoj — oče.

Z molčanjem se ne odgovori vsem

Malvern, Ont. — Ze okrog 50 pisem čaka v predalu na odgovor, jaz sem se pa tako oprijel farne, da se kar ne morem odtrgati od nje, da bi dobil dovolj časa za pisanje. Da pa ne bo (Dolje na 4 strani)

18115 NEFF ROAD
